

दीर्घान्नं शरदिन्दुकान्ति वदनं बाहू नतावंसयोः

सन्तितं निविडोन्नतस्तनमुरः पार्श्वे प्रमृष्टे इव ।

मध्यः पाणिमितो नितम्बि जघनं पादावरालाङ्गुली

कन्दो नर्तयितुर्पथैव मनसि श्लिष्टे तथास्याः वपुः ॥ ११६७ ॥

Das Gesicht ist langäugig und strahlend wie der Herbstmond, die Arme sind an den Schultern abschüssig, der Brustkasten ist schmal und zeigt dicht zusammenstossende hohe Brüste, die Seiten sind wie geglättet, die Taille ist mit den Händen zu umspannen, die Lenden haben starke Backen, die Füße gebogene Zehen: gerade so, wie eines Tanzlehrers Sinn es sich nur wünschen könnte, ist ihr Leib zusammengefügt worden.

दीर्घा वन्दनमालिका विरचिता दृष्ट्यैव नेन्दीवैः

पुष्पाणां प्रकरः स्मितेन रचितो नो कुन्दजात्यादिभिः ।

दत्तः स्वेदमुचा प्रयोधरयुगेनार्घ्या न कुम्भाम्भसा

स्वैरेवावयवैः प्रियस्य विशतस्तन्व्या कृतं मङ्गलम् ॥ ११६८ ॥

Den langgestreckten Blumenbogen am Eingange bildeten ihre Augen, nicht blaue Wasserrosen; hingestreute Blumen stellten ihr Lächeln dar, nicht natürlicher Jasmin und andere Blumen; die Ehrengabe beim Empfang wurde vom Schweiss träufelnden Brüstepaar gereicht, bestand nicht in Wasser, das im Krüge gereicht wird: mit den eigenen Theilen des Körpers allein bereitete die Schlanke dem hereintretenden Liebsten feierlichen Empfang.

दुःखमात्मा परिच्छेत्तुमेवं योग्यो न वेति च ।

अस्तीदृग्यस्य विज्ञानं स कृच्छ्रे ऽपि न सीदति ॥ ११६९ ॥

Es ist schwer sich selbst so genau zu kennen, dass man sagen könnte, man sei zu diesem oder jenem befähigt oder nicht. Wer aber eine solche Kenntniss besitzt, der kommt auch in schwieriger Lage in keine Verlegenheit.

दुःखमेवास्ति s. न सुखं दुःखमेवास्ति.

दुःखाङ्गारकतीव्रः संसारो ऽयं महानसो गहनः ।

इह विषयामिषलालस मानसमार्जार मा निपत ॥ ११७० ॥

Diese Welt ist eine Esse, aus der man nicht wieder herauskommt: wie diese mit ihren Kohlen, so brennt jene mit ihren Leiden. Mache es, o Herz,

1167) MĀLAV. 24. VIKRAMAK. 19. SĀH. D.

28. a. अंशयोः. b. °स्तनपुरः पाणी प्र°, c. मध्ये पाणिमितौ, जघनपादावतारंगुली, उदग्र st. अराल. d. नर्तयितुं, मनसः मृष्टे, तथा स्वं वपुः.

1168) AMAR. 40.

1169) HIT. II, 142. a. आत्मनः st. आत्मा;

पराम्वं st. दुःखमात्मा. b. एव st. एवं, वेति unsere Verbesserung für वेत्ति; यः und वा st. च; योग्यायोग्यं न वेत्ति यः st. एवं u. s. w. c. अस्तीह यस्य कृच्छ्रेणापि st. स कृच्छ्रे ऽपि.

1170) CĀNTI. 3, 15 bei HAEB. 423. c. हि nach इह eingeschaltet. d. किं तपसि (es ist तपसि gemeint) st. मा निपत.